

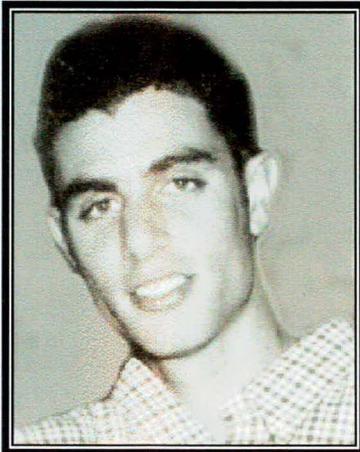

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל רותם שרביט ז"ל

בן טליה ודוד
נולד בירושלים
בתאריך כ"ח בשבט תשל"ז, 16/2/1977
התגורר בירושלים
התגייס בינואר 1996
שרת בחטיבת הנח"ל
נפל בפעילות מבצעית בלבנון
בתאריך כ"ב בשבט תשנ"ז, 30/1/1997
נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 12 קבר: 4
הותיר אחריו הורים ושתי אחיות

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן טליה ודוד. נולד ביום כ"ח בשבט תשל"ז (16.2.1977) בירושלים. מילדותו, זכה רתם לכינוי החיבה "רותמן" מפי בני משפחתו. ילדותו ובגרותו עברו עליו בשכונת גילה, שם גדל והתחנך. ילד רזה ושובב, שנוהג להלך על קצות האצבעות ומתקדם בתנועות מוזרות, כמחקה את ריקודי השחורים. כבר בגיל חמש גילה נטיות לקאראטה והתמיד בכך בשלוש עשרה השנים הבאות. רתם החל ללמוד בבית-הספר היסודי "גילה אי" והמשיך לתיכון "מקיף גילה", שם סיים את לימודיו במגמת מחשבים וביולוגיה. מכור היה לצפייה בתוכניות טלוויזיה, בין אם בסרטים מצוירים ובין אם בסרטי אימה, ונצמד למסך לשעות ארוכות. בהגיעו לכיתה ח' החל רתם להתאמן בקאראטה בשיטת שוטוקאן. הוא נתפס לעניין, השקיע פעמיים בשבוע ממרצו ומזמנו, השתפר באופן משמעותי והתקדם לחגורה חומה. בנוסף לכך שיחק כדורסל בקביעות. בהמשך, עבר קורס מדריכי שחייה וקורס מדריכי קאראטה. חופשת הקיץ של שנת 1994 התאפיינה בעיסוקים אינטנסיביים אשר חישלו את גופו ואת רוחו של רתם - הוא יצא לאימון מיוחד מטעם אגודת הקאראטה, במהלכו עבר הכנה למבחן לקבלת חגורה שחורה. האימון היה כרוך במאמצים פיסיים

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ונפשיים תובעניים ורתם עמד בכך בכבוד. במקביל, התכוון לגיבושים של יחידות מובחרות בצה"ל, עבד כמדריך שחייה וכמדריך קאראטה בקייטנת ימק"א ועבר השתלמות בירי באקדח. בסיום כיתה י"א, החל רתם לעבוד כמפיץ בחברה המשווקת מוצרי מזון בריאותיים. במהלך חופשת הקיץ התקדם בסולם הדרגות של החברה והיה למפיץ בכיר. רתם ידע כי כדי להצליח יש להשקיע ובהיותו בעל מוטיבציה גבוהה, מוח מפולפל ולשון משכנעת, הפך לאיש עסקים ממולח. וכך, על אף שהחלה שנת לימודיו האחרונה, טס רתם לברלין, לכנס גדול של החברה, אליו הגיעו כל חברי "נבחרת העולם". רתם למד למבחני הבגרות ובמקביל, ניהל עסק עצמאי מהבית. באמצע שנת הלימודים החליט לטוס לאנגליה לבקר חבר, ועזר לו לפתח את העסק באיזורו ולצרף אליו אנשים נוספים.

רתם היה אדם אופטימי, שאהב את החיים והשכיל לנצלם. ידוע היה בציניות שלו ובחוש הומור מפותח וחיוך תמידי נסוך היה על פניו. מספרת אחותו: "פעם משהו אמר לי שאתה אוכל את החיים כאילו היו תפוח עסיסי שרוצים לאכול ממנו עוד ועוד ועוד...". גם לאחר שנהרג בן דודו מפיגוע חבלני בבית ליד, ידע רתם למצוא כוחות נפש ולהמשיך הלאה, כשהוא מעודד את בני משפחתו. הוא ניצל היטב את התקופה שלפני גיוסו: טייל ביוון עם חברים וכאשר חזר ארצה החל לעבוד בבית החולים "הדסה עין כרם" כאח כלכלה. במסגרת תפקידו היה מחלק ארוחות לחולים, ובדרכו המיוחדת כבש את לב העובדים והחולים כאחד. במשמרת של רתם, ידעו החולים, מובטחת להם ארוחה טעימה - גם אם הדבר כרוך בבישול עצמי במטבח של בית החולים או בהבאת מטעמים ממטבח של אמו. מסירותו של רתם גרמה לאחת המאושפזות, ששכבה בשמירת הריון, לקרוא בשמו לבת שנולדה. במהלך התקופה אותר רתם על ידי חיל הים וזומן למבדקי גיבוש בקומנדו הימי, עבר בהצלחה גיבוש בן שבוע לקורס טיס והתקבל לקורס. בטרם התגייס עוד הספיק לבלות בנעימים בתורכיה, עם חברתו דקל.

במחצית חודש ינואר 1996, התגייס רתם לקורס טיס והספיק לטוס חמש עשרה טיסות, עד שנשר בתום שלב המכין. הוא התקבל לסיירת הנח"ל, עבר קורס סיירים ואימון מתקדם והיה לסייר לוחם. רתם השקיע, כהרגלו, והתוצאות לא איחרו להגיע. אהוד היה מאוד על חבריו ומפקדיו לצוות. הוא נבחר לצאת לקורס צלפים.

ביום כ"ב בשבט תשנ"ז (30.1.1997) נפל רתם בלבנון. רתם עלה ללבנון לביצוע מארב לילה בגזרת טייבה - הגזרה המערבית של איזור הביטחון.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

הוא הלך בראש הכוח עם מפקד הצוות. באיזור מוצב "אל קוצר" עלה הכוח על מטען צד שהטמינו המחבלים. המטען התפוצץ ורתם נפגע ונהרג. עמו נפלו סגן יונתן צירקל וסמל ניב סדן. חייל נוסף נפצע. רתם הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. בן עשרים היה בנופלו. הותיר הורים ושתי אחיות - קרן ושני. לאחר מותו הועלה לדרגת סמל.

העיתונות סיקרה את נסיבות נפילתם של רתם וחבריו. לאחר מותו קיבלה המשפחה ממכון וינגייט את תעודת מדריך קאראטה שלב א', אותה אמור היה רתם לקבל. משפחתו הנציחה את זכרו, בין השאר, בפרוכת ובספרייה תורנית אשר הוכנסו לבית הכנסת הספרדי בשכונת גילה.

במכתב התנחומים למשפחה השכולה כתב הרמטכ"ל אמנון ליפקין שחק: "רתם שירת כלוחם בפלוגת הסיור של חטיבת הנח"ל, ותואר על ידי מפקדיו כחייל בעל תושייה, שנטל חלק מרכזי בגיבוש צוותו והפגין נכונות לעזור ולסייע לסובבים אותו בכל עת." מפקד היחידה כתב למשפחה: "רתם היה דמות מרכזית בצוות, חבר ולוחם מהטובים שיש לנו. רתם נטל חלק מרכזי בגיבוש הצוות. מותו ללא עת משאיר חלל גדול, אשר לא יתמלא. רתם יחסר לנו כלוחם, ובעיקר כאדם וחבר."